

Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai pricinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

► **B** EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2020/1828

2020 m. lapkričio 25 d.

dėl atstovaujamojo ieškinių siekiant apsaugoti vartotojų kolektyvinius interesus, kuria panaikinama Direktyva 2009/22/EB

(Tekstas svarbus EEE)

(OL L 409, 2020 12 4, p. 1)

iš dalies keičiama:

Oficialusis leidinys

	Nr.	puslapis	data
► <u>M1</u> 2022 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/1925	L 265	1	2022 10 12

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES)
2020/1828**

2020 m. lapkričio 25 d.

dėl atstovaujamojo ieškinių siekiant apsaugoti vartotojų kolektyvinius interesus, kuria panaikinama Direktyva 2009/22/EB

(Tekstas svarbus EEE)

1 SKYRIUS

DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir tikslas

1. Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės, kuriomis užtikrinama, kad atstovaujamojo ieškinių mechanizmas, skirtas apsaugoti vartotojų kolektyvinius interesus, būtų prieinamas visose valstybėse narėse, kartu nustatant tinkamas apsaugos priemones, kad būtų išvengta piktnaudžiavimo procesu. Šios direktyvos tikslas – pasiekiant aukštą vartotojų apsaugos lygį – prisidėti prie tinkamo vidaus rinkos veikimo suderinant tam tikrus valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų aspektus, susijusius su atstovaujamaisiais ieškiniiais. Šiuo tikslu šia direktyva taip pat siekiama pagerinti sąlygas vartotojų teisei kreiptis į teismą.

2. Ši direktyva nekliaudo valstybėms narėms priimti arba palikti galioti procedūrines priemones, skirtas vartotojų kolektyvinių interesų apsaugai nacionaliniu lygmeniu. Tačiau valstybės narės užtikrina, kad bent vienas procedūrinis mechanizmas, pagal kurį kompetentingi subjektai gali pareikšti atstovaujamosius ieškinius tiek uždraudžiamųjų priemonių, tiek teisių gynimo priemonių tikslu, atitiktų šią direktyvą. Šios direktyvos įgyvendinimas nesuteikia pagrindo mažinti vartotojų apsaugą srityse, kurios patenka į I priede išvardytų teisės aktų taikymo sritį.

3. Kompetentingi subjektai gali laisvai pasirinkti pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę jiems prieinamas procesines priemones, skirtas vartotojų kolektyvinių interesų apsaugai.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma atstovaujamesiems ieškiniams, pareikštiems dėl prekiautojų padarytų I priede nurodytos Sąjungos teisės nuostatų, įskaitant tokias nuostatas, kaip jos buvo perkeltos į nacionalinę teisę, pažeidimų, kuriais daroma ar gali būti padaryta žala vartotojų kolektyviniams interesams. Šia direktyva nedaromas poveikis I priede nurodytos Sąjungos teisės nuostatoms. Ji taikoma vidaus ir tarpvalstybiniais pažeidimams, įskaitant atvejus, kai tie pažeidimai buvo nutraukti prieš pareiškiant atstovaujamojo ieškinį arba kai tie pažeidimai buvo nutraukti prieš užbaigiant atstovaujamojo ieškinių nagrinėjimą.

▼B

2. Ši direktyva nedaro poveikio taisyklėms pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę, kuriomis nustatomi sutartiniai ir nesutartiniai taisomieji veiksmai, prieinami vartotojams dėl 1 dalyje nurodytų pažeidimų.

3. Šia direktyva nedaromas poveikis Sąjungos taisyklėms dėl tarptautinės privatinės teisės, visų pirma taisyklėms dėl jurisdikcijos ir sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, bei taisyklėms dėl sutartiniams ir nesutartiniams įsipareigojimams taikytinos teisės.

*3 straipsnis***Terminų apibrėžtys**

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. vartotojas – fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas su savo komercine veikla, verslu, amatu ar profesija nesusijusių tikslų;
2. prekiautojas – fizinis asmuo arba juridinis asmuo, privatus arba priklausantis valstybei, kuris veikia siekdamas su savo komercine veikla, verslu, amatu arba profesija susijusių tikslų, be kita ko, per kitą asmenį, veikiantį jo vardu arba jo naudai;
3. vartotojų kolektyviniai interesai – vartotojų bendrasis interesas ir, visų pirma teisių gynimo priemonių tikslais, vartotojų grupės interesai;
4. kompetentingas subjektas – vartotojų interesams atstovaujanti organizacija ar viešasis subjektas, kurį valstybė narė paskyrė kompetentingu atstovaujamesiems ieškiniams pareikšti pagal šią direktyvą;
5. atstovaujamasis ieškinys – ieškinys, skirtas vartotojų kolektyvinių interesų apsaugai, kurį vartotojų vardu, siekdamas uždraudžiamosios priemonės, teisių gynimo priemonės arba abiejų šių priemonių, pareiškia kompetentingas subjektas kaip šalis ieškovė;
6. vidaus atstovaujamasis ieškinys – atstovaujamasis ieškinys, kurį kompetentingas subjektas pareiškia valstybėje narėje, kurioje buvo paskirtas tas kompetentingas subjektas;
7. tarpvalstybinis atstovaujamasis ieškinys – atstovaujamasis ieškinys, kurį kompetentingas subjektas pareiškia valstybėje narėje, kuri nėra valstybė narė, kurioje buvo paskirtas tas kompetentingas subjektas;
8. praktika – bet koks prekiautojo veikimas ar neveikimas;
9. galutinis sprendimas – valstybės narės teismo ar administracinės institucijos sprendimas, kurio negalima ar nebegalima peržiūrėti įprasta apeliacine tvarka;
10. teisių gynimo priemonė – priemonė, kuria prekiautojas įpareigojamas imtis taisomųjų veikslių suinteresuotų vartotojų atžvilgiu, pavyzdžiui, atitinkamai ir kaip numatyta pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę, sumokėti kompensaciją, atlikti remonto darbus, pakeisti prekę, sumažinti kainą, nutraukti sutartį arba atlyginti sumokėtą kainą.

2 SKYRIUS

ATSTOVAUJAMIEJI IEŠKINIAI

4 straipsnis

Kompetentingi subjektai

1. Valstybės narės užtikrina, kad valstybių narių šiam tikslui paskirti kompetentingi subjektai galėtų pareikšti atstovaujamuosius ieškinius, kaip numatyta šia direktyva.

2. Valstybės narės užtikrina, kad subjektai, visų pirma vartotojų organizacijos, įskaitant vartotojų organizacijas, kurios atstovauja nariams iš daugiau kaip vienos valstybės narės, galėtų būti paskirtos kompetentingais subjektais vidaus atstovaujamųjų ieškinių, tarpvalstybinių atstovaujamųjų ieškinių arba jų abiejų pareiškimo tikslu.

3. Valstybės narės paskiria subjektą, kaip nurodyta 2 dalyje, kuris pateikė prašymą būti paskirtu kompetentingu subjektu tarpvalstybinių atstovaujamųjų ieškinių pareiškimo tikslu, jeigu tas subjektas laikosi visų šių kriterijų:

- a) jis yra juridinis asmuo, kuris yra įsteigtas pagal jį paskyrusios valstybės narės nacionalinę teisę, ir gali įrodyti, kad iki jo prašymo dėl paskyrimo pateikimo 12 mėnesių vykdė faktinę viešąją veiklą saugodamas vartotojų interesus;
- b) pagal jo įstatuose nurodytą tikslą jis turi teisėtą interesą apsaugoti vartotojų interesus, kaip numatyta I priede nurodytos Sąjungos teisės nuostatose;
- c) jis yra ne pelno siekiančio pobūdžio;
- d) jam netaikomas nemokumo procesas arba jis nėra paskelbtas nemokiu;
- e) jis yra nepriklausomas ir jam nedaro įtakos asmenys, kurie nėra vartotojai, visų pirma prekyautojai, kurie yra ekonomiškai suinteresuoti atstovaujamųjų ieškinių pareiškimu, be kita ko, trečiųjų šalių teikiamo finansavimo atveju, bei tuo tikslu jis yra nustatęs procedūras, kuriomis užkertamas kelias tokiai įtakai ir užkertamas kelias interesų konfliktui tarp jo, jo finansavimo teikėjų ir vartotojų interesų;
- f) tinkamomis priemonėmis, visų pirma savo interneto svetainėje, aiškia ir suprantama kalba jis pavišina informaciją, kuria parodoma, kad jis laikosi a–e punktuose išvardytų kriterijų, ir informaciją apie savo finansavimo šaltinius apskritai, savo organizacinę, valdymo ir narystės struktūrą, savo įstatuose nurodytus tikslus ir savo veiklą.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kriterijai, pagal kuriuos jos paskiria subjektą kompetentingu subjektu vidaus atstovaujamųjų ieškinių pareiškimo tikslu, atitiktų šios direktyvos tikslus siekiant užtikrinti veiksmingą ir efektyvų tokių atstovaujamųjų ieškinių veikimą.

▼B

5. Valstybės narės gali nuspręsti, kad 3 dalyje išvardyti kriterijai taip pat būtų taikomi skiriant kompetentingus subjektus vidaus atstovaujamųjų ieškinių pareiškimo tikslu.
6. Valstybės narės subjektą jo paties prašymu *ad hoc* pagrindu gali paskirti kompetentingu subjektu konkretaus vidaus atstovaujamojo ieškinių pareiškimo tikslu, jei jis laikosi paskyrimo kompetentingu subjektu kriterijų, kaip numatyta nacionalinėje teisėje.
7. Nedarant poveikio 3 ir 4 dalims, valstybės narės viešuosius subjektus gali paskirti kompetentingais subjektais atstovaujamųjų ieškinių pareiškimo tikslu. Valstybės narės gali numatyti, kad viešieji subjektai, jau paskirti kompetentingais subjektais Direktyvos 2009/22/EB 3 straipsnio prasme, ir toliau išliktų paskirtais kompetentingais subjektais šios direktyvos tikslais.

*5 straipsnis***Informavimas apie kompetentingus subjektus ir jų stebėseną**

1. Ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 26 d. kiekviena valstybė narė Komisijai pateikia kompetentingų subjektų, iš anksto paskirtų tarpvalstybinių atstovaujamųjų ieškinių pareiškimo tikslu, sąrašą, įskaitant tų kompetentingų subjektų pavadinimą ir įstatuose nurodytą tikslą. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai visais atvejais, kai padaromi to sąrašo pakeitimai. Valstybės narės tą sąrašą paviešina.

Komisija sudaro tų kompetentingų subjektų suvestinį sąrašą ir jį paviešina. Komisija atnaujina tą sąrašą visais atvejais, kai Komisijai pranešama apie valstybių narių kompetentingų subjektų sąrašų pakeitimus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad informacija apie kompetentingus subjektus, iš anksto paskirtus vidaus atstovaujamųjų ieškinių pareiškimo tikslu, būtų paskelbta viešai.

3. Bent kas penkerius metus valstybės narės įvertina, ar kompetentingi subjektai ir toliau laikosi 4 straipsnio 3 dalyje išvardytų kriterijų. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingas subjektas netektų savo statuso, jeigu jis nebesilaiko vieno ar daugiau tų kriterijų.

4. Jeigu valstybei narei ar Komisijai kyla susirūpinimas dėl to, kaip kompetentingas subjektas laikosi 4 straipsnio 3 dalyje išvardytų kriterijų, tą kompetentingą subjektą paskyrusi valstybė narė ištiria susirūpinimą keliantį atvejį. Jei tinkama, valstybės narės panaikina to kompetentingo subjekto paskyrimą, jeigu jis nebesilaiko vieno ar daugiau tų kriterijų. Atstovaujamojo ieškinių atveju prekiautojas atsakovas turi teisę pareikšti pagrįsta susirūpinimą teismui ar administracinei institucijai dėl to, ar kompetentingas subjektas laikosi 4 straipsnio 3 dalyje išvardytų kriterijų.

5. Valstybės narės paskiria nacionalinius kontaktinius asmenis 4 dalies tikslais ir praneša Komisijai tų kontaktinių asmenų vardus, pavardes (pavadinimus) ir kontaktinius duomenis. Komisija sudaro tų kontaktinių asmenų sąrašą ir pateikia tą sąrašą valstybėms narėms.

▼B*6 straipsnis***Tarpvalstybinių atstovaujamojų ieškinių pareiškimas**

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingi subjektai, kitoje valstybėje narėje iš anksto paskirti tarpvalstybinių atstovaujamojų ieškinių tikslu, galėtų pareikšti tokius atstovaujamojus ieškinius jų teismuose ar administracinėse institucijose.
2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai įtariamas Sąjungos teisės pažeidimas, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje, daro ar gali daryti poveikį vartotojams skirtingose valstybėse narėse, atstovaujamas ieškinyje galėtų būti pareikštas valstybės narės teisme ar administracinėje institucijoje keleto skirtingų valstybių narių kompetentingų subjektų, siekiant apsaugoti vartotojų skirtingose valstybėse narėse kolektyvinius interesus.
3. Teismai ir administracinės institucijos pripažįsta 5 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąrašą kaip kompetentingo subjekto procesinio subjektiškumo pareikšti tarpvalstybinį atstovaujamojį ieškinį įrodymą, nedarant poveikio teismo ar administracinės institucijos, į kurią (-ią) buvo kreiptasi, teisei išnagrinėti, ar kompetentingo subjekto įstatuose nurodytas tikslas pateisina tai, kad jis pareiškia ieškinį konkrečioje byloje.

*7 straipsnis***Atstovaujantieji ieškiniai**

1. Valstybės narės užtikrina, kad atstovaujamojus ieškinius, kaip numatyta šia direktyva, savo teismuose ar administracinėse institucijose galėtų pareikšti kompetentingi subjektai, paskirti pagal 4 straipsnį.
2. Pareikšdamas atstovaujamojį ieškinį, kompetentingas subjektas teismui ar administracinei institucijai pateikia pakankamai informacijos apie atstovaujamojį ieškinį suinteresuotus vartotojus.
3. Konkretaus atstovaujamojo ieškinių priimtumą pagal šią direktyvą ir nacionalinę teisę vertina teismai ar administracinės institucijos.
4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingi subjektai turėtų teisę prašyti taikyti bent šias priemones:
 - a) uždraudžiamąsias priemones;
 - b) teisių gynimo priemones.
5. Kai tinkama, valstybės narės kompetentingiems subjektams gali sudaryti sąlygas prašyti taikyti 4 dalyje nurodytas priemones viename atstovaujamojame ieškinyje. Valstybės narės gali nustatyti, kad tos priemonės būtų priimtos vienu sprendimu.
6. Valstybės narės užtikrina, kad atstovaujamojų ieškinių atveju vartotojų interesams atstovautų kompetentingi subjektai ir kad tie kompetentingi subjektai procese turėtų šalies ieškovo teises ir pareigas. Atstovaujamojį ieškinį suinteresuoti vartotojai turi turėti teisę pasinaudoti 4 dalyje nurodytomis priemonėmis.

▼B

7. Valstybės narės užtikrina, kad teismai ar administracinės institucijos galėtų nuspręsti atmesti akivaizdžiai nepagrįstus ieškinius kuo ankstesniame proceso etape pagal nacionalinę teisę.

*8 straipsnis***Uždraudžiamosios priemonės**

1. Valstybės narės užtikrina, kad 7 straipsnio 4 dalies a punkte nurodytos uždraudžiamosios priemonės būtų prieinamos šiomis formomis:

- a) laikina priemonė, kuria nutraukiama praktika arba, kai tinkama, uždraudžiama praktika, kai ta praktika laikoma pažeidimu, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje;
- b) galutinė priemonė, kuria nutraukiama praktika arba, kai tinkama, uždraudžiama praktika, kai ta praktika laikoma pažeidimu, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje.

2. 1 dalies b punkte nurodyta priemonė, jei numatyta nacionalinėje teisėje, gali apimti:

- a) priemonę, kuria nustatoma, kad praktika yra pažeidimas, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje, ir
- b) pareigą paskelbti sprendimą dėl priemonės visa apimtimi arba jo dalį tokia forma, kuri teismo ar administracinės institucijos būtų laikoma tinkama, arba pareigą paskelbti taisomąjį pareiškimą.

3. Kompetentingam subjektui norint prašyti taikyti uždraudžiamąją priemonę, nereikalaujama, kad atskiri suinteresuoti vartotojai išreikštų savo norą būti atstovaujamiems to kompetentingo subjekto. Kompetentingo subjekto nereikalaujama įrodyti, kad:

- a) nuo pažeidimo, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje, nukentėję atskiri vartotojai patyrė faktinius nuostolius ar faktinę žalą arba
- b) esama prekiautojo tyčios ar neatsargumo.

4. Valstybės narės savo nacionalinėje teisėje gali nustatyti ar palikti galioti nacionalinės teisės nuostatas, pagal kurias kompetentingam subjektui leidžiama prašyti taikyti uždraudžiamąsias priemones, nurodytas 1 dalies b punkte, tik po to, kai jis pasikonsultuoja su susijusiu prekiautoju, siekdamas, kad tas prekiautojas nutrauktų pažeidimą, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje. Jeigu prekiautojas nenutraukia pažeidimo per dvi savaites po prašymo dėl konsultacijų gavimo, kompetentingas subjektas gali nedelsdamas pareikšti atstovaujamąjį ieškinį dėl uždraudžiamosios priemonės.

Valstybės narės Komisijai praneša apie visas tokias nacionalinės teisės nuostatas. Komisija užtikrina, kad ta informacija būtų paviešinta.

*9 straipsnis***Teisių gynimo priemonės**

1. Teisių gynimo priemone prekiautojas įpareigojamas imtis taisomųjų veiksnių suinteresuotų vartotojų atžvilgiu, pavyzdžiui, atitinkamai ir kaip numatyta pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę, sumokėti kompensaciją, atlikti remonto darbus, pakeisti prekę, sumažinti kainą, nutraukti sutartį arba atlyginti sumokėtą kainą.

▼B

2. Valstybės narės nustato taisykles dėl to, kaip ir kuriame atstovaujamojo ieškinio dėl teisių gynimo priemonių etape atskiri atstovaujamojo ieškiniu suinteresuoti vartotojai gali aiškiai ar numanomai, laikantis atitinkamų terminų, po to atstovaujamojo ieškinio pareiškimo išreikšti savo norą ar nenorą būti atstovaujamiems kompetentingo subjekto tame atstovaujajame ieškinyje ir kad jiems to atstovaujamojo ieškinio rezultatas būtų ar nebūtų privalomas.

3. Nepaisant 2 dalies, valstybės narės užtikrina, kad atskiri vartotojai, kurių įprastinė gyvenamoji vieta nėra teismo ar administracinės institucijos, kuriam (-iai) buvo pareikštas atstovaujamas ieškinyje, valstybėje narėje, turėtų aiškiai išreikšti savo norą būti atstovaujama tam atstovaujajame ieškinyje ir kad tiems vartotojams būtų privalomas to atstovaujamojo ieškinio rezultatas.

4. Valstybės narės nustato taisykles, kuriomis užtikrinama, kad vartotojams, kurie aiškiai ar numanomai išreiškė savo norą atstovaujamojo ieškinio atveju būti atstovaujama, negalėtų būti atstovaujama kituose atstovaujamuosiuose ieškiniuose tuo pačiu ieškinio pagrindu to paties prekiautojo atžvilgiu, taip pat kad jie negalėtų atskirai pareikšti ieškinio tuo pačiu ieškinio pagrindu to paties prekiautojo atžvilgiu. Valstybės narės taip pat nustato taisykles, kuriomis užtikrinama, kad vartotojai negautų kompensacijos daugiau nei vieną kartą to paties ieškinio pagrindu to paties prekiautojo atžvilgiu.

5. Jeigu teisių gynimo priemonėje nenurodomi atskiri vartotojai, turintys teisę pasinaudoti teisių gynimo priemone numatytais taisomaisiais veiksmais, joje bent apibūdinama vartotojų, turinčių teisę pasinaudoti tais taisomaisiais veiksmais, grupė.

6. Valstybės narės užtikrina, kad teisių gynimo priemone vartotojams būtų suteikta teisė gauti naudos iš ta teisių gynimo priemone numatytų taisomųjų veiksmų ir tuo tikslu nereikėtų pareikšti atskiro ieškinio.

7. Valstybės narės nustato ar palieka galioti taisykles dėl terminų, iki kurių atskiri vartotojai gali pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis. Valstybės narės gali nustatyti taisykles dėl likusių teisių gynimui skirtų lėšų, kurios nėra susigrąžintos iki nustatytų terminų, paskirties.

8. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingi subjektai galėtų pareikšti atstovaujamuosius ieškinius dėl teisių gynimo priemonės nereikalaujant, kad teismas ar administracinė institucija turėtų būti anksčiau nustatęs (-čiusi) pažeidimo, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje, atvejį atskirame procese.

9. Atstovaujamojo ieškinio teisių gynimo priemonėmis numatyti taisomieji veiksmai turi nedaryti poveikio papildomiems taisomiesiems veiksmais, kurie yra prieinami vartotojams pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę ir kurie nebuvo to atstovaujamojo ieškinio dalykas.

10 straipsnis

Atstovaujamojo ieškinių dėl teisių gynimo priemonių finansavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai atstovaujamojo ieškinį dėl teisių gynimo priemonių finansuoja trečioji šalis, kiek tai leidžiama pagal nacionalinę teisę, būtų užkirstas kelias interesų konfliktams ir kad trečiųjų šalių, kurios yra ekonomiškai suinteresuotos atstovaujamojo ieškiniu dėl teisių gynimo priemonių pareiškimu arba jo rezultatu, finansavimas nenukreiptų atstovaujamojo ieškiniu nuo vartotojų kolektyvinių interesų apsaugos.

2. 1 dalies tikslais valstybės narės visų pirma užtikrina, kad:

a) kompetentingų subjektų sprendimams, priimamiems atstovaujamojo ieškiniu kontekste, įskaitant sprendimus dėl taikaus susitarimo, trečioji šalis nedarytų nederamos įtakos taip, kad būtų pakenkta atstovaujamojo ieškiniu suinteresuotų vartotojų kolektyviniams interesams;

b) atstovaujamojo ieškinyje nebūtų pareiškiamas atsakovo, kuris yra finansavimo teikėjo konkurentas, atžvilgiu arba atsakovo, nuo kurio yra priklausomas finansavimo teikėjas, atžvilgiu.

3. Valstybės narės užtikrina, kad atstovaujamojo ieškiniu dėl teisių gynimo priemonių atveju teismams ar administracinėms institucijoms būtų suteikti įgaliojimai įvertinti trečiųjų šalių finansavimo atitikimą 1 ir 2 dalims, tais atvejais, kai dėl tokio atitikimo iškyla pagrįstų abejonių. Tuo tikslu kompetentingi subjektai teismui ar administracinei institucijai atskleidžia finansinę apžvalgą, kurioje išvardijami lėšų, panaudotų tam atstovaujamojo ieškiniu pagrįsti, šaltiniai.

4. Valstybės narės užtikrina, kad 1 ir 2 dalių tikslais teismai ar administracinės institucijos būtų įgalioti (-tos) imtis tinkamų priemonių, pavyzdžiui, reikalauti, kad kompetentingas subjektas atsisakytų atitinkamo finansavimo arba jo atžvilgiu atliktu pakeitimus, ir, jei būtina, nepripažinti kompetentingo subjekto procesinio subjektiškumo konkrečiau atstovaujamojo ieškiniu atveju. Jeigu konkrečiau atstovaujamojo ieškiniu atveju kompetentingo subjekto procesinis subjektiškumas nepripažįstamas, tas nepripažinimas nedaro poveikio tuo atstovaujamojo ieškiniu suinteresuotų vartotojų teisėms.

11 straipsnis

Teisių gynimo taikūs susitarimai

1. Taikaus susitarimo patvirtinimo tikslais valstybės narės užtikrina, kad atstovaujamojo ieškiniu dėl teisių gynimo priemonių atveju:

a) kompetentingas subjektas ir prekiautojas galėtų kartu pasiūlyti teismui ar administracinei institucijai taikų susitarimą dėl suinteresuotų vartotojų teisių gynimo arba

b) teismas ar administracinė institucija, pasikonsultavęs (-usi) su kompetentingu subjektu ir prekiautoju, kompetentingą subjektą ir prekiautoją galėtų paraginti per pagrįstą terminą pasiekti taikų susitarimą dėl teisių gynimo.

▼B

2. 1 dalyje nurodytus taikius susitarimus patikrina teismas ar administracinė institucija. Teismas ar administracinė institucija, atsižvelgdamas (-a) į visų šalių ir visų pirma suinteresuotų vartotojų teises ir interesus, įvertina, ar jis (ji) turi atsisakyti patvirtinti taikų susitarimą, kuris prieštarauja privalomoms nacionalinės teisės normoms arba kuriame numatytos sąlygos, kurių vykdymas negali būti užtikrintas. Valstybės narės gali nustatyti taisykles, pagal kurias teismui ar administracinei institucijai leidžiama atsisakyti patvirtinti taikų susitarimą remiantis pagrindu, kad taikus susitarimas yra neteisingas.

3. Jeigu teismas ar administracinė institucija nepatvirtina taikaus susitarimo, jis (ji) toliau nagrinėja atitinkamą atstovaujamojo ieškinį.

4. Patvirtinti taikūs susitarimai yra privalomi kompetentingam subjektui, prekiautojui ir atskiriems suinteresuotiems vartotojams.

Valstybės narės gali nustatyti taisykles, kuriomis atstovaujamoju ieškiniu ir iš to plaukiančiu taikiu susitarimu suinteresuotiems atskiriems vartotojams suteikiama galimybė sutikti arba nesutikti, kad 1 dalyje nurodyti taikūs susitarimai jiems būtų privalomi.

5. Jeigu vadovaujantis pagal 2 dalį patvirtintu taikiu susitarimu įgyjama teisė į teisių gynimą, tai nedaro poveikio vartotojams pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę prieinamiems papildomiems taisomiejiems veiksams, kurie nebuvo to taikaus susitarimo dalykas.

*12 straipsnis***Atstovaujamojo ieškinio dėl teisių gynimo priemonių išlaidų paskirstymas**

1. Valstybės narės užtikrina, kad atstovaujamojo ieškinio dėl teisių gynimo priemonių atveju bylą pralaimėjusios šalies būtų reikalaujama, kad ji padengtų bylą laimėjusios šalies patirtas proceso išlaidas, vadovaujantis bendrai teismo procesams taikytinoje nacionalinėje teisėje numatytais sąlygomis ir išimtimis.

2. Atstovaujamoju ieškiniu dėl teisių gynimo priemonių suinteresuoti atskiri vartotojai proceso išlaidų nedengia.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies, išimtinėmis aplinkybėmis atstovaujamoju ieškiniu dėl teisių gynimo priemonių suinteresuotam atskiram vartotojui gali būti nurodyta padengti proceso išlaidas, kurios kilo dėl tyčinio ar neatsargaus atskiro vartotojo elgesio.

*13 straipsnis***Informacija apie atstovaujamojo ieškinius**

1. Valstybės narės nustato taisykles, kuriomis užtikrinama, kad kompetentingi subjektai, visų pirma savo interneto svetainėje, pateiktų informaciją apie:

- a) atstovaujamojo ieškinius, kuriuos jie nusprendė pareikšti teisme ar administracinėje institucijoje;
- b) atstovaujamojo ieškinius, kuriuos jie jau pareiškė teisme ar administracinėje institucijoje, nagrinėjimo padėtį ir

▼B

c) atstovaujamojų ieškinių, nurodytų a ir b punktuose, rezultatus.

2. Valstybės narės nustato taisykles, kuriomis užtikrinama, kad vartotojams, suinteresuotiems nagrinėjamu atstovaujamoju ieškiniu dėl teisių gynimo priemonių, būtų laiku ir tinkamomis priemonėmis teikiama informacija apie atstovaujamojo ieškinį, kad tie vartotojai pagal 9 straipsnio 2 dalį galėtų aiškiai ar numanomai išreikšti savo norą būti atstovaujamaiais tame atstovaujamajame ieškinyje.

3. Nedarant poveikio šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytai informacijai, teismas ar administracinė institucija reikalauja, kad prekyautojas savo sąskaita per konkretų terminą informuotų vartotojus, suinteresuotus atstovaujamoju ieškiniu, apie galutinius sprendimus, kuriais nustatomos 7 straipsnyje nurodytos priemonės, ir patvirtintus taikius susitarimus, kaip nurodyta 11 straipsnyje, priemonėmis, kurios būtų tinkamos bylos aplinkybėms, be kita ko, kai tinkama, informuojant visus suinteresuotus vartotojus individualiai. Ši pareiga netaikoma, jeigu suinteresuoti vartotojai apie galutinį sprendimą ar patvirtintą taikų susitarimą informuojami kitu būdu.

Valstybės narės gali nustatyti taisykles, pagal kurias prekyautojo būtų reikalaujama pateikti tokią informaciją vartotojams tik tuomet, jei to reikalauja kompetentingas subjektas.

4. 3 dalyje nurodyti informavimo reikalavimai *mutatis mutandis* taikomi kompetentingiems subjektams, kiek tai susiję su galutiniais sprendimais dėl atstovaujamojų ieškinių dėl teisių gynimo priemonių nepripažinimo ar atmetimo.

5. Valstybės narės užtikrina, kad bylą laimėjusi šalis galėtų susigrąžinti išlaidas, susijusias su informacijos teikimu vartotojams atstovaujamojo ieškinio kontekste, vadovaujantis 12 straipsnio 1 dalimi.

14 straipsnis

Elektroninės duomenų bazės

1. Valstybės narės gali sukurti nacionalines elektronines duomenų bazes, kurios būtų viešai prieinamos per interneto svetaines ir kuriose būtų teikiama informacija apie kompetentingus subjektus, iš anksto paskirtus vidaus ir tarpvalstybinių atstovaujamojų ieškinių pareiškimo tikslu, ir bendra informacija apie nagrinėjamus ir baigtus nagrinėti atstovaujamojus ieškinius.

2. Jei valstybė narė sukuria elektroninę duomenų bazę, kaip nurodyta 1 dalyje, ji praneša Komisijai interneto adresą, kuriuo ta elektroninė duomenų bazė yra prieinama.

3. Komisija sukuria ir tvarko elektroninių duomenų bazę šiais tikslais:

a) visų valstybių narių ir Komisijos keitimosi informacija atveju, nurodytų 5 straipsnio 1 dalyje, 5 straipsnio 4 dalyje ir 5 straipsnio 5 dalyje bei 23 straipsnio 2 dalyje, tikslu ir

▼B

b) kompetentingų subjektų tarpusavio bendradarbiavimo, nurodyto 20 straipsnio 4 dalyje, tikslu.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyta elektroninė duomenų bazė turi būti tiesiogiai prieinama atitinkamai tokia apimtimi, kuri yra aktuali:

a) nacionaliniams kontaktiniams asmenims, nurodytiems 5 straipsnio 5 dalyje;

b) teismams ir administracinėms institucijoms (jei būtina pagal nacionalinę teisę);

c) kompetentingiems subjektams, valstybių narių paskirtiems vidaus atstovaujamųjų ieškinių ir tarpvalstybinių atstovaujamųjų ieškinių pareiškimo tikslu, ir

d) Komisijai.

Informacija apie 5 straipsnio 1 dalyje nurodytus kompetentingus subjektus, iš anksto paskirtus tarpvalstybinių ieškinių pareiškimo tikslu, kuria valstybės narės dalijasi šio straipsnio 3 dalyje nurodytoje elektroninėje duomenų bazėje, yra vieša.

*15 straipsnis***Galutinių sprendimų poveikis**

Valstybės narės užtikrina, kad bet kurios valstybės narės teismo ar administracinės institucijos galutinį sprendimą dėl pažeidimo, darančio žalą vartotojų kolektyviniams interesams, buvimo nustatymo visos šalys, laikydamosi nacionalinės teisės dėl įrodymų vertinimo, galėtų naudoti kaip įrodymą bet kurio kito ieškinio tų valstybių narių nacionaliniuose teismuose ar administracinėse institucijose, kuriuo siekiama taikyti teisių gynimo priemones to paties prekiautojo atžvilgiu dėl tos pačios praktikos, kontekste.

*16 straipsnis***Senaties terminai**

1. Vadovaudamosi nacionaline teise, valstybės narės užtikrina, kad atstovaujamojo ieškinio dėl uždraudžiamosios priemonės, nurodytos 8 straipsnyje, nagrinėjimo laikotarpiu tuo atstovaujamoju ieškiniu suinteresuotų vartotojų atžvilgiu būtų sustabdomi ar nutraukiami taikytini senaties terminai, siekiant, kad tiems vartotojams nebūtų užkirsta galimybė vėliau pareikšti ieškinį dėl teisių gynimo priemonių dėl tariamo pažeidimo, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje, dėl to, kad atstovaujamojo ieškinio dėl tų uždraudžiamųjų priemonių nagrinėjimo laikotarpiu suėjo taikytini senaties terminai.

2. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad atstovaujamojo ieškinio dėl teisių gynimo priemonės, nurodytos 9 straipsnio 1 dalyje, nagrinėjimo laikotarpiu tuo atstovaujamoju ieškiniu suinteresuotų vartotojų atžvilgiu būtų sustabdomi ar nutraukiami taikytini senaties terminai.

▼B*17 straipsnis***Procedūrinis tikslingumas**

1. Valstybės narės užtikrina, kad atstovaujantieji ieškiniai dėl uždraudžiamųjų priemonių, nurodytų 8 straipsnyje, būtų nagrinėjami laikantis tinkamo tikslingumo.
2. Atstovaujantieji ieškiniai dėl uždraudžiamųjų priemonių, nurodytų 8 straipsnio 1 dalies a punkte, jei tinkama, nagrinėjami sumarine tvarka.

*18 straipsnis***Įrodymų atskleidimas**

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingam subjektui pateikus pagrįstai prieinamus įrodymus, kurių pakanka atstovaujajam ieškiniui pagrįsti, ir nurodžius, kad papildomais įrodymais disponuoja atsakovas ar trečioji šalis, jeigu tas kompetentingas subjektas paprašytų, teismas ar administracinė institucija galėtų pagal nacionalinę procesinę teisę nurodyti, kad atsakovas ar trečioji šalis, laikydamasis (-i) taikytinų Sąjungos ir nacionalinių taisyklių dėl konfidencialumo ir proporcingumo, atskleistų tokius įrodymus. Valstybės narės užtikrina, kad, jeigu atsakovas paprašytų, teismas ar administracinė institucija, laikydamasis (-i) nacionalinės procesinės teisės, taip pat galėtų kvalifikuotam subjektui ar trečiajai šaliai lygiai taip pat nurodyti atskleisti svarbius įrodymus.

*19 straipsnis***Sankcijos**

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikytinų, jeigu nesilaikoma ar atsisakoma laikytis:
 - a) uždraudžiamosios priemonės, nurodytos 8 straipsnio 1 dalyje arba 8 straipsnio 2 dalies b punkte, arba
 - b) pareigų, nurodytų 13 straipsnio 3 dalyje arba 18 straipsnyje.

Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad tos taisyklės būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

2. Valstybės narės užtikrina, kad sankcijos galėtų būti skiriamos, *inter alia*, baudų forma.

*20 straipsnis***Pagalba kompetentingiems subjektams**

1. Valstybės narės imasi priemonių, kuriomis siekiama užtikrinti, kad proceso išlaidos, susijusios su atstovaujamaisiais ieškiniiais, kompetentingiems subjektams nekliudytų veiksmingai naudotis jų teise prašyti taikyti priemones, nurodytas 7 straipsnyje.

▼B

2. Priemonės, nurodytos 1 dalyje, gali būti, pavyzdžiui, viešasis finansavimas, įskaitant struktūrinę paramą kompetentingiems subjektams, taikytinų teismo ar administracinių mokesčių apribojimas arba galimybė gauti teisinę pagalbą.

3. Valstybės narės gali nustatyti taisykles, kuriomis kompetentingiems subjektams iš vartotojų, kurie išreiškė savo norą būti atstovaujamiems kompetentingo subjekto konkrečiame atstovaujajame ieškinyje dėl teisių gynimo priemonių, būtų leidžiama reikalauti sumokėti nedidelį dalyvio mokesťį ar panašų mokesťį dėl to, kad jie galėtų dalyvauti tame atstovaujajame ieškinyje.

4. Valstybės narės ir Komisija remia ir sudaro palankesnes sąlygas kompetentingų subjektų bendradarbiavimui ir keitimuisi jų geriausios praktikos ir patirties, susijusių su vidaus pažeidimų ir tarpvalstybinių pažeidimų, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje, klausimų sprendimu, pavyzdžiais ir jų sklaidai.

3 SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

21 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2009/22/EB panaikinama nuo 2023 m. birželio 25 d., nedarant poveikio šios direktyvos 22 straipsnio 2 daliai.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

22 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Valstybės narės įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, taiko 2023 m. birželio 25 d. arba po 2023 m. birželio 25 d. pareikštiems atstovaujamesiems ieškiniams.

2. Valstybės narės įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais Direktyva 2009/22/EB perkeliama į nacionalinę teisę, taiko anksčiau nei 2023 m. birželio 25 d. pareikštiems atstovaujamesiems ieškiniams.

3. Valstybės narės užtikrina, kad įstatymai ir kiti teisės aktai dėl senaties terminų sustabdymo ar nutraukimo, kuriais 16 straipsnis perkeliama į nacionalinę teisę, būtų taikomi tik ieškiniams dėl teisių gynimo, kurie yra grindžiami pažeidimais, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje, kurie buvo įvykdyti 2023 m. birželio 25 d. arba po 2023 m. birželio 25 d. Tai neužkerta kelio ieškiniams dėl teisių gynimo, kurie yra grindžiami pažeidimais, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje, kurie buvo įvykdyti iki 2023 m. birželio 25 d., taikyti nacionalines nuostatas dėl senaties terminų sustabdymo ar nutraukimo, kurios jau buvo taikomos iki 2023 m. birželio 25 d.

23 straipsnis

Stebėseną ir vertinimą

1. Ne anksčiau kaip 2028 m. birželio 26 d. Komisija atlieka šios direktyvos vertinimą ir pateikia pagrindinių išvadų ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui. Vertinimas atliekamas vadovaujantis Komisijos geresnio reglamentavimo

▼B

gairėmis. Ataskaitoje Komisija visų pirma įvertina šios direktyvos taikymo sritį, nustatytą 2 straipsnyje ir I priede, bei šios direktyvos veikimą ir veiksmingumą tarpvalstybiniais atvejais, be kita ko, kiek tai susiję su teisiniu tikrumu.

2. Valstybės narės Komisijai kasmet – pirmą kartą ne vėliau kaip 2027 m. birželio 26 d. – teikia šią informaciją, kuri yra būtina rengiant 1 dalyje nurodytą ataskaitą:

- a) atstovaujамųjų ieškinių, kurie buvo baigti nagrinėti bet kuriame iš jų teisme ar administracinėje institucijoje, skaičių ir tipą;
- b) pažeidimų, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje, tipą ir tų atstovaujамųjų ieškinių šalis;
- c) tų atstovaujамųjų ieškinių rezultatus.

3. Ne vėliau kaip 2028 m. birželio 26 d. Komisija įvertina, ar tarpvalstybinius atstovaujамuosius ieškinius būtų geriausia nagrinėti Sąjungos lygmeniu, įsteigiant Europos ombudsmeno atstovaujамųjų ieškinių dėl uždraudžiamųjų priemonių ir teisių gynimo priemonių klausimais pareigybę, ir Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia savo pagrindinių išvadų ataskaitą, jei tinkama, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

*24 straipsnis***Perkėlimas į nacionalinę teisę**

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 25 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos apie tai informuoja Komisiją.

Jos taiko tas priemones nuo 2023 m. birželio 25 d.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės priemonių tekstus.

*25 straipsnis***Įsigaliojimas**

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

*26 straipsnis***Adresatai**

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

*I PRIEDAS***2 STRAIPSNIO 1 DALYJE NURODYTŲ SĄJUNGOS TEISĖS AKTŲ NUOSTATŲ SĄRAŠAS**

1. 1985 m. liepos 25 d. Tarybos direktyva 85/374/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių atsakomybę už gaminius su trūkumais, derinimo (OL L 210, 1985 8 7, p. 29).
2. 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993 4 21, p. 29).
3. 1997 m. spalio 9 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2027/97 dėl oro vežėjo atsakomybės už keleivių ir jų bagažo vežimą oru (OL L 285, 1997 10 17, p. 1).
4. 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/6/EB dėl vartotojų apsaugos žymint vartotojams siūlomų prekių kainas (OL L 80, 1998 3 18, p. 27).
5. 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų (OL L 171, 1999 7 7, p. 12).
6. 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos Direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1): 5–7, 10 ir 11 straipsniai.
7. 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67): 86–90, 98 ir 100 straipsniai.
8. 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos (OL L 11, 2002 1 15, p. 4): 3 ir 5 straipsniai.
9. 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų Direktyva) (OL L 108, 2002 4 24, p. 51): 10 straipsnis ir IV skyrius.
10. 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002 7 31, p. 37): 4–8 ir 13 straipsniai.
11. 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 90/619/EEB ir Direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB (OL L 271, 2002 10 9, p. 16).
12. 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

▼B

13. 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsiskyrimo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantys Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, 2004 2 17, p. 1).
14. 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).
15. 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/114/EB dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos (OL L 376, 2006 12 27, p. 21).
16. 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006 12 27, p. 36): 20 ir 22 straipsniai.
17. 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2006 dėl neįgalių asmenų ir ribotos judėsenos asmenų teisių keliaujant oru (OL L 204, 2006 7 26, p. 1).
18. 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1371/2007 dėl geležinkelių keleivių teisių ir pareigų (OL L 315, 2007 12 3, p. 14).
19. 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66).
20. 2009 m. sausio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/122/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su kai kuriais pakaitinio naudojimosi, ilgalaikio atostogų produkto, perpardavimo ir keitimosi sutarčių aspektais (OL L 33, 2009 2 3, p. 10).
21. 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių (OL L 293, 2008 10 31, p. 3): 23 straipsnis.
22. 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantis direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 353, 2008 12 31, p. 1): 1–35 straipsniai.
23. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).
24. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009 8 14, p. 55): 3 straipsnis ir I priedas.
25. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/55/EB (OL L 211, 2009 8 14, p. 94): 3 straipsnis ir I priedas.

▼B

26. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).
27. 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/125/EB, nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiams nustatymo sistemą (OL L 285, 2009 10 31, p. 10): 14 straipsnis ir I priedas.
28. 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1): 183–186 straipsniai.
29. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 392/2009 dėl keleivių vežėjų jūra atsakomybės avarių atveju (OL L 131, 2009 5 28, p. 24).
30. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (OL L 266, 2009 10 9, p. 11).
31. 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1222/2009 dėl padangų ženklavimo atsižvelgiant į degalų naudojimo efektyvumą ir kitus esminius parametrus (OL L 342, 2009 12 22, p. 46): 4–6 straipsniai.
32. 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių (OL L 342, 2009 12 22, p. 59): 3–8 ir 19–21 straipsniai.
33. 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 95, 2010 4 15, p. 1): 9–11, 19–26 ir 28b straipsniai.
34. 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 66/2010 dėl ES ekologinio ženklo (OL L 27, 2010 1 30, p. 1): 9–10 straipsniai.
35. 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1177/2010 dėl jūrų ir vidaus vandenų keliais vykstančių keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 (OL L 334, 2010 12 17, p. 1).
36. 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).
37. 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).
38. 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 181/2011 dėl miesto ir tolimojo susisiekimo autobusų transporto keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 (OL L 55, 2011 2 28, p. 1).

▼B

39. 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18).
40. 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB (OL L 315, 2012 11 14, p. 1): 9–11a straipsniai.
41. 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL L 94, 2012 3 30, p. 22).
42. 2012 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 531/2012 dėl tarpinclinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Europos Sąjungoje (OL L 172, 2012 6 30, p. 10).
43. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/11/ES dėl alternatyvaus vartotojų ginčų sprendimo, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB, (Direktyva dėl vartotojų AGS) (OL L 165, 2013 6 18, p. 63): 13 straipsnis.
44. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 524/2013 dėl elektroninio vartotojų ginčų sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (Reglamentas dėl vartotojų EGS) (OL L 165, 2013 6 18, p. 1): 14 straipsnis.
45. 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 60, 2014 2 28, p. 34).
46. 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/31/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su neautomatinių svarstyklių tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 107).
47. 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/35/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su tam tikrose įtampos ribose skirtų naudoti elektros įrenginių tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 357).
48. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349): 23–29 straipsniai.
49. 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL L 257, 2014 8 28, p. 214).
50. 2014 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų (MIPP ir DIP) pagrindinės informacijos dokumentų (OL L 352, 2014 12 9, p. 1).

▼B

51. 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/760 dėl Europos ilgalaikių investicijų fondų (OL L 123, 2015 5 19, p. 98).
52. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2120, kuriuo nustatomos priemonės, susijusios su atvira interneto prieiga ir mažmeninėmis reguliuojamų ryšio paslaugų ES viduje kainomis, ir kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2002/22/EB ir Reglamentas (ES) Nr. 531/2012 (OL L 310, 2015 11 26, p. 1).
53. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2302 dėl kelionės paslaugų paketų ir susijusių kelionės paslaugų rinkinių, kuria iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2011/83/ES bei panaikinama Tarybos direktyva 90/314/EEB (OL L 326, 2015 12 11, p. 1).
54. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35).
55. 2016 m. sausio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/97 dėl draudimo produktų platinimo (OL L 26, 2016 2 2, p. 19): 17–24 ir 28–30 straipsniai.
56. 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).
57. 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/745 dėl medicinos priemonių, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2001/83/EB, Reglamentas (EB) Nr. 178/2002 ir Reglamentas (EB) Nr. 1223/2009, ir kuriuo panaikinamos Tarybos direktyvos 90/385/EEB ir 93/42/EEB (OL L 117, 2017 5 5, p. 1): II skyrius.
58. 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/746 dėl *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, kuriuo panaikinama Direktyva 98/79/EB ir Komisijos sprendimas 2010/227/ES (OL L 117, 2017 5 5, p. 176): II skyrius.
59. 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1128 dėl internetinių turinio paslaugų tarpvalstybinio perkeliavimo vidaus rinkoje (OL L 168, 2017 6 30, p. 1).
60. 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1129 dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi viešai arba įtraukiami į prekybos reguliuojamoje rinkoje sąrašą, ir kuriuo panaikinama Direktyva 2003/71/EB (OL L 168, 2017 6 30, p. 12).
61. 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1131 dėl pinigų rinkos fondų (OL L 169, 2017 6 30, p. 8).
62. 2017 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklavimo sistema ir panaikinama Direktyva 2010/30/ES (OL L 198, 2017 7 28, p. 1): 3–6 straipsniai.
63. 2018 m. vasario 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/302 dėl nepagrįsto geografinio blokavimo ir kitų formų diskriminavimo dėl klientų pilietybės, gyvenamosios vietos arba įsisteigimo vietos vidaus rinkoje problemos sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 2006/2004 ir (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB (OL L 60 I, 2018 3 2, p. 1): 3–5 straipsniai.

▼B

64. 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1972, kuria nustatomas Europos elektroninių ryšių kodeksas (OL L 321, 2018 12 17, p. 36): 88, 98–116 straipsniai ir VI bei VIII priedai.
65. 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/770 dėl tam tikrų skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų teikimo sutarčių aspektų (OL L 136, 2019 5 22, p. 1).
66. 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/771 dėl tam tikrų prekių pirkimo-pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB bei panaikinama Direktyva 1999/44/EB (OL L 136, 2019 5 22, p. 28).

▼M1

67. 2022 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/1925 dėl atvirų konkurencijai ir sąžiningų skaitmeninio sektoriaus rinkų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos (ES) 2019/1937 ir (ES) 2020/1828 (Skaitmeninių rinkų aktas) (OL L 265, 2022 9 21, p. 1).

II PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 2009/22/EB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 1 dalis
-	2 straipsnio 2 dalis
-	3 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalis 7 straipsnio 4 dalies a punktas
-	7 straipsnio 2 ir 3 dalys 7 straipsnio 4 dalies b punktas 7 straipsnio 5, 6 ir 7 dalys
2 straipsnio 1 dalies a punktas	7 straipsnio 4 dalies a punktas 8 straipsnio 1 punktas 17 straipsnis
2 straipsnio 1 dalies b punktas	7 straipsnio 4 dalies a punktas 8 straipsnio 2 dalies b punktas 13 straipsnio 1 dalies c punktas 13 straipsnio 3 dalis
-	8 straipsnio 2 dalies a punktas
-	8 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 1 dalies c punktas	19 straipsnis
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 3 dalis
3 straipsnis	3 straipsnio 4 dalis 4 straipsnio 1 ir 2 dalys 4 straipsnio 3 dalies a ir b punktai 4 straipsnio 6 ir 7 dalys
-	4 straipsnio 3 dalies c, d, e ir f punktai 4 straipsnio 4 ir 5 dalys
-	5 straipsnio 2, 3, 4 ir 5 dalys
4 straipsnio 1 dalis	6 straipsnis
4 straipsnio 2 ir 3 dalys	5 straipsnio 1 dalis
5 straipsnis	8 straipsnio 4 dalis
-	9 straipsnis
-	10 straipsnis
-	11 straipsnis
-	12 straipsnis
-	13 straipsnio 1 dalies a ir b punktai 13 straipsnio 2, 4 ir 5 dalys

▼B

Direktyva 2009/22/EB	Ši direktyva
-	14 straipsnis
-	15 straipsnis
-	16 straipsnis
-	18 straipsnis
6 straipsnis	23 straipsnis
7 straipsnis	1 straipsnio 2 ir 3 dalys
8 straipsnis	24 straipsnis
-	20 straipsnis
9 straipsnis	21 straipsnis
-	22 straipsnis
10 straipsnis	25 straipsnis
11 straipsnis	26 straipsnis